

עמ"ת 33095/06/17 - יאמין מנסור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

20 יוני 2017

עמ"ת 33095-06-17 מנסור(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
העורר
יאמין מנסור (עציר)

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד יוסי דגה בשם עו"ד רויטל בן שבת

ב"כ המשיבה - עו"ד נטליה אוסטרובסקי

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה(כב' השופטת אתי כריף) אשר הורה על מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת ובמקביל הורה על קבלת תסקיר. הערר מופנה בעיקרו כנגד קביעת בימ"ש השלום בנוגע לראיות לכאורה.

יש לציין כי בימ"ש השלום קבע כי התשתית הראייתית לכאורה כנגד העורר מבוססת במידה פחותה מזו הקיימת נגד משיב אחר בפרשה, אולם הורה על מעצרו עד להחלטה אחרת תוך הוראה בדבר תסקיר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים יצוין כי ראשית נדמה כי הערר מוקדם מידי ומן הראוי היה להמתין עד שביהמ"ש השלום יסיים את מלאכתו, ככל שהחלטתו תצדיק זאת יהיה מקום להגיש ערר על ההחלטה כולה. בהקשר זה ראוי להפנות לבש"פ 3771/17 סלאמה נ' מדינת ישראל (9.5.17).

לגופו של עניין יצוין כי הראיות בתיק זה הינן ראיות נסיבתיות אשר נסמכות בעיקרן על איכונים ושיחות טלפון של העורר ושל המשיב הנוסף. אכן, קיימת חולשה ראייתית במקרה דנן וזאת בשים לב לכך שלא קיימות ראיות ישירות לביצוע העבירה ואף לגבי דוחות האיכונים עלה בידי ההגנה להצביע על קשיים אשר נוגעים להשוואת האיכונים. בהקשר זה נתתי דעתי לכך שאין בתיק חו"ד מטעם המשיבה אשר יהיה בה כדי לבסס את הקשר בין העורר לבין המשיב הנוסף.

עמוד 1

עם זאת, על אף החולשה הראייתית לא ניתן להתעלם מעילת המעצר כאשר עסקינן בגניבת רכב ובפרט בשים לב לעברו הפלילי המכביד של העורר לרבות בעבירות זהות.

לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטת ביהמ"ש, וחזקה על בימ"ש קמא שישקול את הקשיים הראייתיים במסגרת החלטתו הסופית.

בכפוף לאמור לעיל, הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום כ"ו סיוון תשע"ז,
20/06/2017 במעמד הנוכחים.
עמי קובו , שופט**